

proprium suum corpus sibi praesentaret, hoc vero non fieri, experientia testatur, nihil enim scimus de interioribus corporis nostri partibus, nisi quod in sectionibus anatomicis per sensus observavimus. Hanc rationem urget *R. P. du Tournimine* l. c. p. 358. *L'ame n'a aucune action, ni sur les esprits differens d'elle, ni sur les corps qui l'entourent, & l'on ne peut dire quelle voy son corps en lui meme. Elle en connoitroit la structure, qu'assurement elle ne connoit pas.*

Sed quoniam omnes explicationem aliquam expectant, quae mysterium unionis animae & corporis describat; apponam sententiam, quam laudatus & *R. P. de Tournemine* invenit, & loco supra citato p. 235. eruditus proposuit. Statuit ille, unionem animae & corporis esse essentialem, realem, & intimam, in qua anima corpus suum proprium possidet. Verbo: Ille existimat, unionem animae & corporis naturalem, essentialem & necessariam esse, ea ratione, ut nulla anima alia meum corpus animare possit. Ut talem unionem explicet, sequentia supposita assumit. Supponit, 1) corpora differre structura, qua ad varios usus apta redduntur. 2) Corpora subire varios status, in quibus situs partium, humores, & spiritus animales, ea aptiora reddunt ad functiones animae. 3) Animam creatam esse a Deo cum vi quadam naturali continendi partes corporis in situ convenienti, ad functiones humanas aptas, eamque vim eandem rem esse cum natura animae. 4) Per illam vim naturalem, quae continet partes corporis, animam agere in corpus, & ad tales actiones

eam